

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ ΚΟΥΙΖ!

1. Αυτός κατέβασε το Σώμα του Χριστού από τον Σταυρό.
2. Ήταν η ημέρα της Ανάστασης.
3. Με αυτά ήθελαν να αλείψουν το Σώμα οι πιστές Γυναίκες.
4. Αυτόν συνάντησαν στην θύρα του Μνημείου.
5. Η πιο γνωστή Μυροφόρα.
6. Νόμισε πως ήταν ο Χριστός όταν τον πρωτοείδε η Μαρία μετά την ανάσταση.

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ

Χριστός ανέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τον μόνον ἀναμάρτητον. Τόν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γάρ εἰ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τό ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν. Ἴδού γάρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ χαρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τόν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γάρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπό τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν ἔδωκεν ὑμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΝΕΑΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΗΒΩΝ

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

www.inagiounikolaoutouneou.gr

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟ (Α') • ΜΑΙΟΣ 2011 • ΑΡΙΘΜ. ΤΕΤΧΟΥΣ 8

Χριστός Ἀνέστη!

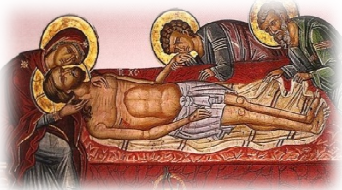
Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Τί μεγάλη, τί ωραία εἶναι, παιδιά μου, αὐτὴ ἡ χαρά, πού λάμπει σήμερα στά μάτια σας καί εἶναι ζωγραφισμένη στά πρόσωπά σας! Ναί, ὁ Χριστός ἀνέστη, ὅπως ψάλαμε καί στήν προσευχή μας. Ἡ καρδιά μας χτυπᾷ πανηγυρίζοντας σάν νά ἔχει κι αὐτὴ μέσα της μιὰ καμπάνα ἀναστάσιμη. Καί μέ τέτοια χαρά μοῦ φαίνεται ἡ Συνάντησή μας τόσο ωραία, τόσο γελαστή, σάν ἀνθισμένο ἀνοιξιὰτικο περιβόλι. Ὁ Χριστός, παιδιά, ἀναστήθηκε! Ἡ καταδίκη, ἡ Σταύρωση καί ἡ Τάφῃ τοῦ Χριστοῦ, καθὼς καί ἡ φρούρηση τοῦ τάφου του, ἔγιναν ὅπως ἀκριβῶς ἤθελαν καί εἶχαν σχεδιάσει ἐκεῖνοι πού ἐπεδίωκαν τὴν ἐξαφάνισή τοῦ Ἰδίου καί τοῦ Εὐαγγελίου του. Μάταια ὅμως ὅλα ὅσα ἔκαναν! **Γιατί ὁ Χριστός ἀναστήθηκε!**



**Ἄς θυμηθοῦμε μαζί μερικά ἀπό τὰ χαρμόсуна γεγονότα,
πού ἔχουν σχέση μέ τὴν Ἀνάστασή Του.**

Ὁ Κύριος ἦταν πλέον νεκρός. Καί ὁ εὐσεβής Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαία, πῆρε τὴν ᾄδεια ἀπὸ τὸν Πιλάτο καὶ μαζί μέ τὸν Νικόδημο κατέβασαν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν σταυρό. Τό τύλιξαν σ' ἓνα ἀκριβό σεντόνι καί τό ἔβαλαν σ' ἓνα καινούργιο μνήμα. Ἡ ταφή τοῦ Ἰησοῦ ἐγινε τὸ ἀπόγευμα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί, τὸ Μεγάλο Σάββατο, μερικές γυναῖκες πού ἀκολουθοῦσαν τὸν Ἰησοῦ, μέ ἐπικεφαλῆς τὴν Μαρία τὴν Μαγδαληνὴ πῆγαν καί ἀγόρασαν ἀρώματα γιὰ νὰ ἀλείψουν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, σύμφωνα μέ τὰ ἰουδαϊκά ἔθιμα. Κι ἐπειδὴ δὲν μποροῦσαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν τάφο τὴν ἡμέρα ἐκείνη, γιατί τὸ Σάββατο ἦταν ἡμέρα ἀργίας γιὰ τοὺς Ἑβραίους,



ἀποφάσισαν νὰ σηκωθοῦν πολύ πρωί τὴν ἐπόμενη ἡμέρα γιὰ νὰ ἐκτελέσουν τὸ ἱερό καθήκον τους. Τὴν ἄλλη ἡμέρα λοιπόν, τὴν Κυριακὴ, τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδας, πολύ πρωί, πρὶν τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, ξεκίνησαν γιὰ τὸ μνημεῖο. Ὁ πόθος τους ἦταν βαθύς, πού φλόγιζε τὴν ψυχὴ τους καί δὲν ἄφηνε νὰ ὑπολογίζουν κινδύνους. Οὔτε Ρωμαῖους κατακτητές. Βιάζονταν νὰ προσφέρουν στὸν νεκρό πιά Διδάσκαλό τους τὴν στερνὴ προσφορά τους: Μύρα εὐγνωμοσύνης καί λατρείας.

Καθὼς ὅμως προχωροῦσαν θυμήθηκαν ὅτι ἡ εἴσοδος τοῦ μνημείου εἶχε κλεισθεῖ μέ μία μεγάλη πέτρα. Ἡ πρώτη αὐτὴ δυσκολία ἄρχισε νὰ τοὺς σφίγγει τὴν καρδιά. Ὅλες ἦταν ἀνήσυχες καί ἔλεγαν: «Ποίος θὰ μᾶς κυλίσει τὸν λίθο ἀπὸ τὴν εἴσοδο τοῦ μνημείου;». Ὅμως δὲν σταμάτησαν. Ἡ πίστη τοὺς ἔδινε κουράγιο καί προχωροῦσαν. Καί ἡ ἀμοιβὴ ἦρθε ἀμέσως! Ὁ πόθος τους ὁ ἅγιος βραβεύτηκε! Καί πῶς; Ὅταν ἔφθασαν στό χῶρο τοῦ μνημείου ἔμειναν ἐκθαμβες. Τὸ μεγάλο λιθάρι εἶχε μετακινηθεῖ ἀπὸ τὴν θέση του καί ἡ εἴσοδος τοῦ τάφου ἦταν ἐλεύθερη! Προχώρησαν σιγά-σιγά καί μπῆκαν μέσα στό μνημεῖο. Καί τότε ἡ ἐκπληξὴ τους κορυφώθηκε: Τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου ἔλειπε καί ὁ τάφος ἦταν ἀδειανός! Τότε σκέφθηκαν, ὅτι πρέπει νὰ εἰδοποιήσουν ἀμέσως τοὺς Μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ. Ἡ μία λοιπόν ἀπὸ αὐτές, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἔτρεξε νὰ τοὺς εἰδοποιήσει, ἐνῶ οἱ ἄλλες ἔμειναν ἐκεῖ, κοντὰ στὸν τάφο, γεμάτες σκέψεις καί ἀνησυχίες. Τί ἄραγε εἶχε συμβεῖ; Δὲν μποροῦσαν νὰ βροῦν καμμιὰ ἐξήγηση.

Δὲν πέρασαν ὅμως παρὰ λίγες μόνο στιγμὲς ἀπορίας καί ἀνησυχίας καί νὰ, φάνηκαν μπροστά τους δύο φωτεινοὶ Ἄγγελοι. Οἱ εὐλαβεῖς γυναῖκες γονάτισαν καί τοὺς



προσκύνησαν. Τότε οἱ Ἄγγελοι τοὺς εἶπαν: «Τί ζητᾶτε ἐδῶ στὸν τόπο τῶν νεκρῶν, τὸν ζωντανό Ἰησοῦ; Δὲν βρίσκεται ἐδῶ. Ἀναστήθηκε, ὅπως σᾶς εἶχε προαναγγείλει. Νὰ τὸ μέρος πού Τὸν εἶχαν βάλει. Εἶναι ἀδειανό. Πηγαίετε γρήγορα νὰ πείτε στοὺς Μαθητὲς Του, πῶς ὁ Κύριος ἀναστήθηκε καί θὰ Τὸν συναντήσουν στὴ Γαλιλαία!»

Βιαστικές, μέ καρδιά, πού ξεχειλίζε ἀπὸ χαρὰ κι εὐτυχία, οἱ Μυροφόρες ἔτρεξαν πρὸς τοὺς Ἀποστόλους. Ὁ ἥλιος δὲν εἶχε βγεῖ ἀκόμη. Κι ἐκεῖ, πρὸς τὴν ἄκρη τοῦ κήπου, ἐνῶ ἔτρεχαν χαρούμενες εἶχαν μιὰ μεγάλη συνάντηση: Τὸν ἴδιο τὸν Χριστό! Καί τότε ἀκούστηκε ἡ φωνὴ Του: «Χαίρετε! Μὴ φαβᾶστε!

Πηγαίετε στοὺς ἀδελφούς μου καί πείτε τους, ὅτι τοὺς περιμένω νὰ τοὺς δῶ στὴ Γαλιλαία». Οἱ Μαθήτριες ἔπεσαν καί προσκύνησαν στὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ καί ἔπειτα τρέχοντας, μέ πόδια πού πετοῦσαν, κατευθύνθηκαν πρὸς τὸ σπίτι, πού ἔμεναν κρυμμένοι οἱ Μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἀφοῦ εἰδοποίησε τοὺς Μαθητὲς, γύρισε ξανά στό μνημεῖο. Ἐκεῖ ὅμως δὲν βρῆκε τίς ἄλλες Μαθήτριες, διότι αὐτές εἶχαν φύγει, ὅπως εἶπαμε προηγουμένως. Γι' αὐτό, κάθισε μόνη της ἐκεῖ, δίπλα στὸν τάφο καί ἄρχισε νὰ κλαίει.....Καθὼς ὅμως ἔκλαιγε εἶδε κι αὐτὴ δύο λευκοφορεμένους Ἀγγέλους νὰ κάθονται μέσα στὸν τάφο. «Γυναῖκα, γιατί κλαῖς;» τῆς εἶπαν. Κι ἐκείνη ἀπάντησε: «Κλαίω, γιατί πῆραν τὸν Κύριό μου ἀπὸ ἐδῶ καί δὲν ξέρω πού πῆγαν τὸ σῶμα του!» Μόλις ὅμως εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, πρόσεξε κάποιον νὰ στέκεται δίπλα της. Ἦταν ὁ Ἰησοῦς!



Οἱ «Κουβεντούλες» αὐτές παιδιὰ εἶναι οἱ τελευταῖες γιὰ φέτος. Θα τα ξαναπούμε τὸν Οκτώβριο πρῶτα ὁ Θεός. Ξεκουραστεῖτε τὸ καλοκαίρι. Χαλαρώστε ἀπὸ τὸ φορτωμένο πρόγραμμα.

Αδιάκοπη ας εἶναι μόνο ἡ Προσευχὴ καὶ ἡ συμμετοχὴ Σας στὴν Θ.Λειτουργία.

Ὅπου κι αν βρεθεῖτε τὸ καλοκαίρι μὴν απομακρυνθεῖτε καθόλου ἀπὸ τὴν Πνευματικὴ ἀγκαλιά που σας κρατᾶ πάντοτε με πολλὴ ἀγάπη, ἐνδιαφέρον καὶ αγωνία.

